

در حقانیت آرمان ملی و جنبش مانای کردستان!

شنبه، 22 ژانویه 2022 - 21:38

گروه کار ملی - قومی حزب چپ
ایران (فدائیان خلق)

به مناسبت ۷۵ سالگی
سرکوب جنبش «دو
ریبندان»

در حقانیت آرمان ملی و
جنبش مانای کردستان!

امسال، ۷۵ سال تمام از سرکوب جنبش مردمی موسوم به "دوی ریبندان" توسط مرکزگرایان زورگو می‌گذرد. جنبشی که توانست در برخورداری از

شرایط سیاسی مساعد و به اتکای پشتوانه مردمی، اقتدار ظالمانه ۲۵ سال رژیم پهلوی را پس زده و خود را تا سطح مدیریت برکشد. جنبشی که با فراروئیدن به موقعیت اداره خودمختار منطقه زیستی‌اش، زیر پرچم "جمهوری مهاباد" قامت برافراشت. برآمدی در راستای آرزوی مردمانی از کشور که بر آن شدند، تا هستی‌شان را در خود مدیریتی پیش ببرند. جنبشی باعزم برای آغاز آموزش و خواندن و نوشتن به زبان مادری در کنار زبان سراسری فارسی، تا فرهنگ کردی را در فراگیرترین شکل ممکن شکوفا سازد. جنبشی که، خصلت دمکراتیک داشت.

معنی جمهوری در جمهوری مهاباد همانگونه که قاضی محمد سربدار با گردنی افراشته در دادگاه محکوم به مرگ اعلام کرد، به معنی اعمال جمهوریت در اداره امور محلی توسط مردم محل بود و انتخابی بودن مسئولین از سوی خود خلق. امری که، مرکزیت سرکوبگر نخواست آن را برتابد و چون برتافت چنین ابراز اراده دمکراتیکی را خودسرانه جداسری نامید. خلاف هر آنچه که عظمت طلبان حامی سرکوب این جنبش، در طول سه ربع قرن اخیر

مدعی شده‌اند که اعلام جمهوری در دل ساختار پادشاهی نشانه‌ای از نیت استقلال طلبی و اقدامی برای تجزیه کردستان بوده است، این "جمهوری" چیزی نبوده جز تجلی اراده دمکراتیک مردم دارای زبان و فرهنگ خاص خود در کشورشان ایران.

شاه این جنبش را با یورش‌گری درهم کوبید، رهبران شاخص آن را اعدام نمود و همه سه دهه بعد سرکوب دوی ربندان را در نظامی کردن خطه کردنشین بسی فراتر از مهاباد و چند شهر اطراف طی نمود. در این مدت کمترین اثری هم از چیزی به نام طرح‌های عمرانی اساسی در کردستان محروم دیده نشد و برعکس، آنچه که بی وقفه دوام آورد بازداشت، شکنجه، اعدام و تبعید بی‌اخاستگان برای احقاق حقوق ملی بود. واقعیتی که اما در آن سی سال در خاطره منطقه نه فقط زنده ماند که ریشه در دل مردمان دواند، آرمان دوی ربندان بود. سر بلند کردن جنبش ملی کرد در ابعادی آنسان بی‌سابقه با انقلاب سال ۵۷ نشانگر دامنه گرفتن مطالبات "جمهوری مهاباد" در مقیاس همه کردستان بود.

جمهوری اسلامی وارث سنگدل‌تر سرکوبگری‌های پیشین و در ابعادی بمراتب وسیع‌تر از قبل شد. اگر کردستان قبلاً پادگانی نظامی بود، زیر سایه شوم حکومت اسلامی بدل به میدان جنگ گردید که کشتار هزاران انسان، ویرانی‌های مهیب و دربر شدن‌های دامنگستر در پی داشته و دارد. اجرای سیاست نابودی مخالفان در این حکومت فقط هم به خود شهرها، روستاها و زندان‌های کردستان محدود نماند، بلکه تا آنسوی مرز در "اقلیم" و ترکیه و حتی قلب اروپا کشیده شد. بعلاوه در جمهوری اسلامی تبعیض مذهبی در شکل سیستماتیک بر تبعیض ملی نیز افزوده شده و با این هم افزایی، مذهب سنی در کنار لباس کردی عامل دیگری برای غیر خودی تلقی شدن کرد عمل می‌کند. قساوت باز ادامه دارد.

در عین حال، واقعیت کردستان، قرار داشتن کماکان آن در زمره مناطق محروم ایران است. این ناحیه یکی از بالاترین نرخ‌های بیکاری در کشور را دارد و در آن بر میزان مهاجرت به برونمرز و دیگر شهرهای کشور مدام افزوده می‌شود. دردناک‌تر از همه شغل پرخطر کولبری است که کشته شدن‌ها بر اثر تیراندازی مستقیم گارد مرزی و مرگ ناشی از سقوط از ارتفاع و یا دفن شدن زیر آوار بهمن بخشی از واقعیت تلخ‌نای این شغل به شمار می‌آید. موضوع تکان دهنده بسیار در این رابطه، تغییر ترکیب سابق کولبران فقط متشکل از مردان جوان اهل مناطق مرزی به ترکیب جدید مرد، زن، کودک و پیر است هم از اهالی شهرهای مرزی و هم مردمی که از جاهای دورتر از مرز به کولبران پیوسته‌اند.

اما علیرغم اینهمه سرکوب و بار بس سنگین فقر و بیکاری، آتش مقاومت در برابر ستم و تبعیض در دل این مردم صاحب سنت غنی مبارزاتی همچنان شعله می‌کشد. انگیزه مبارزه در کردستان نه

تنها فرو نکاسته بلکه فزونتر هم شده و می‌شود. سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت در جمیع جهات نظامی، امنیتی و "فرهنگی" شکست خورده است. ایستادگی‌ها، حالا فراتر از تفنگ پیشمرگه‌ها در برابر توپ و تانک حکومت، خود را در وجود مبارزه مدنی توده‌گیر نشان می‌دهد و همین هم حکومت را به عجز می‌نشانند. آموزگار جسور و فعال مدنی خانم زهرا محمدی با رفتن آگاهانه به استقبال ۵ سال محکومیت زندان، به تدریس زبان مادری بر می‌خیزد و مردم شهرش را بدرقه کنندگان خود تا دم زندان می‌یابد.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) به مردم مبارز کرد درود می‌فرستد و با پافشردن بر حقانیت خواست تاریخی مردم کردستان برای رهایی از تبعیض ملی و مذهبی، خاطره مانای دوی ربیندان را گرامی می‌دارد. ما از خاطره همه آنانی که از مقطع "جمهوری مهاباد" در ۷۵ سال پیش تا به امروز، این مسیر طولانی ولی قطع نشده را با فداکاری ره سپرده‌اند، به احترام یاد می‌کنیم. به باور ما، آرمان آن برآمد تاریخ‌ساز، غلبه بر هرگونه زور و اجحاف حکومت مرکزی و اداره امور مردم کردستان به دست خود در ایرانی دموکراتیک بود و خرسندیم که این هدف امروز از بیشترین پشتیبانی مردم کردستان برخوردار است. حزب ما بار دیگر بر هم پیمانی مبارزاتی خود با مبارزان کرد در این راه تاکید دارد.

گروه ملی - قومی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۲ بهمن ۱۴۰۰-۲۲ زانویه ۲۰۲۲